

கணபதிதுணை

பாண்டிநாட்டில்

பொதியமலைச்சார்பில்

விராட்டிருடமஹாரிஷிபூசிட

பாபவிநாசத்தலத்தில்

எழுந்தருளிய

①
5
894.814
2564

உலகம்மன்

கலித்துறையந்தாதி.

விக்கிரமசிங்கபுரம்

நமசிவாயக் கவிராஜரவாகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

நிருக் கைலாசபரம்பலாத்திருவாலதொறயாநினத்து

தெக்கணங்காறுபாறு ஸ்ரீ பன்னிருகைச்சுவாமிகள்

ஆதீனஞ்சின்படி

ஷெ விக்கிரமசிங்கபுரம்

முனந்தகிருஷ்ணக்கவிராஜரால்

பரிசொடுத்து

ஷெயூர்

வ. சங்கரலிங்கம்மிள்ளைபால்

அம்பாசமுத்திரம் பாரதிவிலாஸஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிவிக்கப்பட்டது. சுபானுவருஷம்.

இரண்டாம்பதிப்பு. இதன்விலை அனா 4.

விளம்பரம்.

இசுலாமிப்பதுயாதெனின்
இந்நூலாகிரியரவர்களாயிற்றியுற்பிப்பந்ததுடன்
சேர்ந்தஇன்னிசைக்கலிப்பா
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி சிங்கைவெண்பா உலகம்மன்
பிள்ளைத்தமிழ் முறையியுந் தங்கள்நியச்சிடப்படும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகம்மை கலித்துறையர் தாதி.

காப்பு

முந்தாதிவேகப் பொருளாகுஞ் சிங்கைமுதல்வியுல
கந்தாதி பாடவருள்செய்யுமே யெந்தையார்சடைமேல்
பிந்தாதி மாகர சந்திர லோகபிடித்திதழிச்
செந்தாதி னாலோர் சிவப்பேற்றுந்தாழ்கைசெறுகளிறே.

நூல்

உலகே பொதிய மலைப்பா ரிசரின்றுலாவுகமங்...
கலகே கயநடங் கண்டிருப்பாயிருக் காதிமறைப்
பலகேள்வி யுண்மைப் பொருளேயுன் பாதம் பணிவனப்பால்
விலகே னெறியை விலக்கேன் வினையை விலக்குவையே. (க)

விலக்குந்தரமல்ல வோயைம் புலாதிக்கும் வேள்புகைக்கும்
இலக்குந் தாமியனு மென்னெஞ்சு மோரெட் டிருவவழிதேன்.
கலக்கும் பொருறைத் துறைமுக் களாலவையன் கைபுனைநித்
திலக்குங் குமுழையாயிதுவோநின்றிருவுள்ளமே (உ)

உள்ளத் திறங்க னாலகே யுனக்கிங் கொளிப்பதென்ன
உள்ளத் திறங்களுள் என்மமன் றோநிட் களங்கயனப்
பள்ளத் திறங்குமுன் னுற்பல தானாக்ரு பாதநிரீர்
வெள்ளத் திறங்குவ தெந்நாள் சனை விடாய்மெடவே..... (உ)

கெடுவா யெனையுங் கெடுப்பாய்மருண்டு கிலேசம்வந்தால்
படுவாயுன்னோடுபடுபவ ரார்வினைப் பாசநெஞ்சே
விடுவாயென் னம்மை புலகா ளிடத்தின்பு வேண்டில்பு
நடுவாயவளவத நாவாய் சன்னநகேடெந்நே..... (ச)

கடலுந் தாங்கமுப் போதுவெ ின்ற கன்மமும்பா. *
முடலுந் தொடர்ந் வறவென்சொல் சேனுது றோடிநழி *
மடலுங் ஸிலந்து பதுவூற்ற வெந்தை மதிச்சன் மேல் *
படலுஞ்சிவந்த பத்ம்பாடி யுன்னையும் பாடியுமே (டு)

பாடுங் கவிர்கிரங்கா புல கேகோடும் பாவிஞ்ஞீ *
கூடும் புசிப்பன்றிக் கூட்டுவை யோதன்னை க் கொண்டு கப்பி *
யோடுந்தனையு முழைத்திங் காவில் வுயிரகன்றால். *
வாடும் பிரகிந்த மண்ணு டறுதியிம் மண்ணுடம்பே.....(சு)

மண்கொள்ளு மோவந்த விண்கொள்ளு மோரின் மகிழ்நர்மனத் *
தெண்கொள்ளு மோவின் தேதோவதிகய மெண்ணியெண்ணிப் *
புண்கொள்ளு மோர்புன் மதியேனுங்காணவிப்போதி ண்டு *
கண்கொள்ளு மோவுல சேயின்று நீநின்ற ட்டளகே.....(ஏ)

கட்டிய செம்பட்டு முக்கா ரமுநின் கணவரைப்போய்த் *
தெட்டிய கண்ணுந் திருத்தோடுந் தோளுந் டெரித்தாருக் *
கொட்டிய மென்மனர்க் கூந்தலுந் தாந்தக் குழம்பலம்ப. *
முட்டிய கொங்கையு மாயுல சேவந்தென் முன்னிற்சுவே... ..(அ)

நிற்கும் பகிரண்ட மெல்லார் ககர்த்து நிர்த்தாளிபடப் *
பொற்துன்ற மும்பொடி யாகநி ர் றுடம்புனிகர் மமை *
விற்குங்கடைக்க ணுலகேயுன் மாய விபாச வுண்மை *
கற்கும் பெரியரல் றெற்கிபி யேனெம்நண் காண்பதுவே.....(க)

காணக் கிடைத்தது நின்றிருக் கோல்மென் கள்ளமனம் *
பூணக்கிடைத்ததுன் பொன்மலர்த் தாளுந்னைப்பேற்றி செய்து *
பேணக் கிடைத்ததுலகெனும் பேர்பெற்றபேறுகண்டு *
நாணக் கிடைத்ததொன் றம்மா வதையென்ன நான்கொல் தே (டு)

சொல்லப்படாதுலம்மரின் பேபொழிற்றோற்றமப்பால் *
செல்லப்படாதுதிசைத்துநின் தேன்பற்றிச்சு ற்றுளியா *
கல்லப்படாதகரும்பாறை நெஞ்சைக்ககாத்தினிமே *
வெல்லப்படாதெழுமோ காந்தகாரத்தை வெல்லுவைவே.....(யச)

வெல்வா யென்னமையருளாற் புலன்களை வேங்கைகண் *
புல்வா யெனவஞ்சும் புன்மைநெஞ்சேபிறைபோலெயிற் *
வல்வா யமன்வரும் போதுலகேயென்றுவாய்திறந் *
சொல்வாய் விழிக்கினுஞ் சோர்வாபிறக்கினுந் தும்மினுமே.....(யஉ)

தும்முங் கனன்முத் தலைக்குலபாஸி நெஞ் சுக்குள்வைத்து
செம்மும் புதையல் பிரவிய மாமுன்சிலம்படிந
விம்மும் புளக த்நனத்துலகேயென் மிடறுளைந்
கும்படித் தனைநாட் கதறியுங்கண்டிலனே (௧௩)

கண்டத்தி லேயன்று சற்றே கறுத்த கறுப்பரேலா
துண்டத்தி லேசெஞ் சுடர்காட்டுபாதத்துணை நிணைய
அண்டத்தி லேகண்ட தெல்லாமென் னம்மைபடி யர்தங்க
பிண்டத்திலேகண்டிருப்பார்கற்பார்ந்தாம்பி க்னிடவே (௧௪)

பின்னிட்டுகொந் தளபாரத்தின்மலைப்பிரசமுண்
தென்னிட்டவண்டின்சினாக்காற்றுமூர்ச்சனை தீர்க்கவந்
முன்னிட்டுகின்றென்னுயிர்விடுங்காற்பத முந்தருவா
என்னிட்டமிங்கிதுலகேயுனக்கிட்டமெப்படியே (௧௫)

எப்படி நீதுணை செய்குவை யோவறி யேன்பிழைத்
தப்படி யேனிச சனனத்திலேகன் னத் தக்ககன்ற
அப்படி யேழுபிறப்பினுஞ் சூழும்லாற்பகட்டு
கப்படி யூர்திக்கென் மேலே லிணைநங்குந்தரவே..... (௧௬)

(கண்ணு)

தரமோசென் றுண்டிப்பொருட்டாற் பிறர் வையத்தாழ்ந்து
மாமோவிங் கெப்படிக் கேட்பதம்மாவிர்த வாழ்க்கையென்
திரமோபுன் சன்மமினிப் போது நீவைத் திருந்ததி
பரமோயன்பொற்பதந் தாவுல கேடும் பாடறிந்தே (௧௭)

அறியாத தொன் றை யிறிந்தனு பூதிவந்தானந் தமாய்
பிறியாது நன்ற பரபஞ்சமெல் ளாந்தள்ளிப் பிலனை யொன்று
சூரியாதிருந்தாணைக்காணாவிடிற் பிழைக்குப்படிக்கோ
நெறியாது ன் கண்டதுண் டோவுலகேசொல்லு நீயெனக்கே.. (௧௮)

எனக்கே சகாவுணையன்றியுண் டோவென் றிருளெறிக்கு
கனக்கே சபார்க் கரும்பை நெஞ்சேயொருக் கானினைத்தா
தனக்கே சரீரம் பகுந்தானே வாழ்வித்த தாயெளிவ
துனக்கே சகாயம் புரிவானோர் சிற்பத முன்பதமே..... (௧௯)

பகமென்ற தாமரைப் பூவுக்கு ளாறு பதச்சுரும்பா
இதமென்று பேரயிருந்தாயிலேயேமுடையாக்கையைய
புதமென்றுதாயுலகைப்பணியாதென்னபுத்தியிதை
சுதமென்றுநீகெடுத்தாய்மனமேயெனைச்சந்ததமே (௨௦)

உலகம்மை கலித் துறையறநதாதி

சந்தன பாரத் தனம்பிதி ரோடத் தமிழ்மறைச்சு ம்
பந்தன வாவறப் பால்விகாடுத் தாய்விருப் பாநிக ன்
பெந்தன மாமிச் சடங்கடு தாட்டுப் பெறநெருப்பு க்
கிந்தன மாகத் தமிழ் நெருஞ்சு மிருந்தனமே..... (உச)

தனத்தாசை யுண்டது கின்பூசனை யெண்ணிச்சற்சனங் க
ளினத்தாசை யுண்டது கக்கல பு லெண்டிசுகியவு ம்
பனத்தாசை யுண்டது சிற்பதங்காமித உபாதகனே ன்
மனத்தாசை யில்வள வம்மா வுலகுண்டமாநக்கையே..... (உஉ)

தங்கங் குழைத்த முலைத்தாள மொற்றித்தனக்குழை யா
னங்கங் குழைத்தவெ ன்மைமா சற்றேனுபகங்குழையா ய்
பங்கங் குழைத்த புனல்போற் கலங்கிப் பரந்ததிரி ந்
தெங்கெங் குழைத்து வளர்ப்பதென் சாண்குழியிம்மட்டுமே. (உங)

மட்டுண்ட தென்னை வெண்டாம் பிறர் தலைவாயிலிற் போய்த்
தட்டுண்டலைந்து தமோறித் தீவ்னைச் சங்கிலியா ல்
கட்டுண்டதென்ன சொல்வெனுலகெயொருக்காது பெய்த்தோர் க்
கிட்டுண்ட திங்கிலை யெற்று ண்டொன்பட்ட தன்னை முண்டே. (உச)

இன்னம் பராமுகமேனடியார்ச்சு பெனக்குமென் ன
பின்னம்பராபரித் தாற்பிழை யோமனப்பேய்க்கிசைய ப்
பொன்னம் பராபரை நஞ்ஞபெனறே சிறுபுத்தமென் ன
முன்னம்ப ராடப்பட்டித்த சங்கீதமோழ்த்தரும்பே..... (உரு)
(பே

கரும்போ வெனுஞ்சொல் லுலகேமென் வீண்ணப்பந் கள்ளரும்
யரும்போ வ்வெனஞ்சொல் மொழிவதனை நேருற்ப்பாநிரகை ம்
வரும்போ லிருந்ததும் வாராநேயை பதிபருண்டே ன்
இரும்போ விரும்பல்ல வோ வறியேனுன் னதையத்தையே (உசு)

இதையத் தெறித்த விறண்மாற்றிநின்னறளின்றிர ன்
யுதையத் தெறித்த வெய்யிலொகடுபேநிலை லு குழறுகா ல்
புதையத் தெறித்த மதுக்கொன்றையார்தப புரிவடைக் கா
டதையத் தெறித்த பதததா லைக்குமரும பிடியே..... (உ௅)

பிடிபட்ட தன்றுன் சொருபத்தி யானம் பிறந்துபிற ந்
தடிபட்ட சன்மமென் நாட்படு யோகின் ததிர்பமே வ்
விடிபட்ட வெவ்வர வென்னொந் தேனுல கேயெனக்கி ப்
படிபட்ட துன்ப மினிப்போது நீமுகம் பார்த்தருளே (உஃ)

அருளுக்குத் தென்மலைச் சந்தனச்சார் லக்ஷ்மிதரி
பொருளுக்குச் சிங்சு புரத்துல காளுக்குப் பூங்குழவி
சுருளுக்குப் பைமயறோற்கின் றுளுக்குத் தொண்டெட்டு
இருளுக்குச் சிந்தையிடைப்படு மேலுண்மை மென்படுமே... (௨௯)

படுக்கின்ற கண்ணிரிற் பட்டிபெட்ட பறவைப்பை
எடுக்கின்ற சன்மத் திடைப்பட்டுவினி லிகபாடு
கெடுக்கின்ற கன்மங் கெடுப்பதென் றோவன்ப் கேட்டதெல்லா
கொடுக்கின்ற சுற்பகக் கொம்பேயசலக்குலவலலியே..... (௩௦)

குலவல்லிமேனை குமாரத்தி முரற் குறுமுனைரி
திலவல்லி குடகச் செங்காந்த னோடுதுபைந் தேங்கமழு
பலவல்லி தாமரைப் பூவல்லி மெல்லப் படக்கன்றுதா
நிலவல்லி குடமலையா சலப்பக்க நின்றபொன்னே..... (௩௧)

பொன்னுசையுமடப் பூவைய ராசையும் போலநில
தின்னுசையுமெனக் கின்னுசெயும்தற மேலுண்டிவே
உன்னுசை மேற்கொண்டுவாழ்முக்களாவன யோகியென்போ
தன்னுசை நோய்க்கு மருந்தே லையாண் சவுந்தரியே (௩௨)

தரியே னுன்பேரன்றி மற்றவர் பேராயுன்சன்னிதியை
பரியே னினியிந்தப் பேயென்பிறவி பிறந்திற்
நரியே வறுமைக் கென்னெய்வேன் தவர்பின்பு சென்றுப
கரியே னுலகம்ம வேதென்னவேண்டக் கடவதுவே (௩௩)

கடவுங்கடுகடைக் கார்மேதி யூர்திதன் கையிலக
படவுங் கெடவுங் கடப்படு மோவிண் பகுதிபோய்
தடவும் பவளச் சடையா னலர்ந்தசெந் தாமரைத்
தொடவுஞ் சிவந்த பதத்துலகானைத் துதிசெய்துமே..... (௩௪)

துதிசெயுந் தொண்ட னெனக்கேழுமுதுந் துணைச் செய்துமே
விதிசெயுந் செய்கை வெறுஞ்செய்கையாய்விடவேறுசெய்
கதிசெயுந் தன்பகங் காட்டுங்கொலோதரங் கப்பொரு
நதிசெயுங் கம்பலை நீங்காத சன்னிதிரன்னுதலே..... (௩௫)

துதலைக் கிழித்துப்புறப்பட்டதிகொலைநோக்கின்று
முதலைக் தமிழ்ச்சிங்கை முக்களவிசனை மோகஞ்செய்யு
திதலைக் குரும்பைக் கரும்பேயுன் பல்லவச்சில்லரிப்பூ
குதலைச் சங்கைப் பதங்களுக்காட்டப்படுகொண்டனனே... (௩௬)

உலகம்மை கலித்துறையந்தாதி

கொண்டே னுளத்துல் கம்மநின்னூபுரக் கோகனக்
கண்டே னெருவருங்காணுதகாட்சியைக்கற்பகப்
தண்டெனுக்ந்துகனிதுங்கு மோர்சஞ்சரிகிமன்
உண்டே னிருந்தருள் னந்தமாமயிர் தோதகமே (௬௭)

ஓதனமான விடத்தா ரெழுத்திட்டவொப்பவிலை
சாதன வோலையந்தாழ்குழையான்பதந்தண்ணெருஞ்
மாநனமாக மதித்தனமோகெடுவாய்மருண்
சேதனமாக விருந்தோம் பிறந்தென்னசெய்தனமே. (௬௮)

செய்தவம் போதன்முதலோ ரிதுவென்று தெய்வமலர்
பெய்தவம் போருகப் பெண்பெரு மாளெம் பிராட்டியையே
கைதவம் போத வுலகேயென்றேகதிலன் காலனி
வைதவம்போத விழைத்தாய் பிழைத்தென்று வாதிக்குமே... (௬௯)

வாதித்தலைத்த வினோயாற்றி வந்தான் மட்டிருத்தி
காதித்ததித்தி தருமியாகசாதனை தன்னிலொன்றி
பேதித்த தத்துவ மெல்லாங் குணநதப் போமுதா
சோதித்த தவர்க்கென் னுலகாளருள்வந்து தோற்றிடுமே... (௭௦)

தோற்றென் வினைப்பகையெம்புலவேளிருஞ் சூழ்ந்துமன
தோற்றே னுரிவைச்சிறைப் பரித்தார்பசுந் திங்குதலை
தோற்றென் மொழியுலகமாசும்மாவவர் கோட்டிசொள்
ஆற்றே னினிச்செப லற்றே னுனக்கின் றடைக்கலமே... (௭௧)

கலசந் தருமுனிக்குமணக் கோலமுங் காட்டிமந்
னிலசந் தனக்கிரிச் சாரனின் றுளைமுன் னீதிமுறை
குலசந் ததிக்குணப் பால்கொடுத்ததாயுட்கொண்டிருந்து
சலசந் திரசஞ்சலப்பி ரெஞ்சைத் திப்பதென்றே (௭௨)

என்றைக்கு நீதுணை யம்மாவென்னுவி யிறந்துவிடு
அன்றைக்கு மோடிவந் தஞ்சலென்பாய்நச் சராவனாயா
மின்றைக்கு மாலையங் கோடிர காந்தி விளங்குபொல
கொன்றைக்கு மேற்றிய பொற்றூட் சிமையக் குலக்கொழுந் தே(௭௩)

கொழுந்து நிலவும் பிறைமணநாறுங் குழகன்முடி
கழுந்து வரிவிற் கனகா சலததுன் கணவொரு
எழுந்து விட்டயிற்புறப்படு வாயுல கேயினிப்போ
விழுந்து நினாயத் தழுந்தா தென்னுவி விடம்பொழுதே (௭௪)

பொழுது கழிந்ததுவி னேயெனக்கென்ன புத்தியுள்ளைத்
தொழுது பணிந்து துதித்தி லனையிதைச் சொல்லிச்சொல்
யழுது புலம்பில் ிடுமோ யமனிளி யாயினுமெ
பழுது களைந்து புரப்பா யுலகம் படைப்பவனே..... (சடு)

படைப்பா னொருவ ரளிப்பா னொருவரப் பாலொருவ
துடைப்பா பிறகு தொழில்வே றிரண்டு தொகுத் துவகு
தடைப்பா ரிருவ னெனத்திரி வாருல கம்மசற்று
கடைப்பார்வை செய்கின்ற தொன்றிலைந்தாதிக்கக்காரருமே. (சக)

காறுந்துவர்க்கும் புளிக்குங்கைப்பாமென்கவிமறை ப்ப
டேறுந்திருச்செவிக்கேறாதென்று லுமெளியனுன்பே
கூறுந்தொழில்விட்டுமற்றோர் தவஞ்செய்துகொண்டு நின்னைத்
தேறுமபடிக்குலகம்மாவென்பாழ்மனஞ்செவ்வவ்வெ..... [சௌ]

செவ்விக்கலையின் மதியேமதியெனத்தெயரா
கௌவிக்கிடந்த துங்கண்டிராந் தபெந்தைகண்ணுதலா
நெளவிக்கருங்கண்ணுலகேபொன்னுசையலுறப
வெள பித்திரிந்தன னிப்படியேவென்னைவாழ்வித்ததே. [சஅ]

115390

வாழ்வித்த தொன்றிலே யிந்நான் வரையும் வறுமையினு
தாழ்வித்த திங்கொரு சற்றல்ல வேயித்தணையுநிற்க
வீழ்வித்த தென்னை யருங்கொடுநோய்க்குள்வெவ் வெருகெ
ஊழ்வித்த தகமென்ன சொல்வே னுனக்கென் னுலகம்மனை. [சக]

அம்மனை பந்து கழங்காக் குலாசல மத்தனையு
எம்மனை யங்கை யெடுத்தாடு நாளுல கின்றெடுத்
செம்மனை நண்மருங் கிந்திரை தேள்வனத் தேவரெல்லா
தம்மனையென வபுருவாரி வண்மொத் தாளிணைக்கே... [ரு]

தாளென்றி னென்கிணிப்பங்கயப் பூவைத் தலையிர்முடி
தாளென்று சொன்ன கனைகமுண்டே யுன்னை நாதரித்து
கோளென்ற வல்வினை திரா விடிலை கோபிழைக்கு
நாளென்று மங்கல கல்பாணசுந்தர நாயகியே..... (ருக)

நாயகமண்டல முக்கோணத் தேயுன்னை நாடுமிந்த
பேயக மண்டர்தம் பேறெண்ணு மோபெரும்பேருவ
பேயக மண்டமுன் காவிரியிந்தருள் புங்கவன்கை
நாய கமண்டல நன்னீர்ப் பொருரைத் துறையன்னமே... (ருஉ)

அன்னம் பழகும் பிடிநடை யாளுல கம்மைசெம்மை ம
கன்னம்பழகுங்கயற்பார்வை வெள்ளக்கருணைக்கு னே
முன்னம் பழகும் பழவடியாறை முழுது நம் நி
இன்னம் பழகும் பழகுமொன்றாய் நின்ற விபங்கனே... (ருக)

இன்பத்தருநல் வினயில்லை யோவெளி யேற்குள து
துன்பத் தருங்கொடுத் தொல்வினையோ வெந்தை சோகங்கண்டு
முன்பத் தரதுந்துமி யோங்கி மாசல முன்யிலிட் ட
நன்பத் தரிவின்று சற்றேகவிழ்த்து நகைத்தபெண்ணே... (ருச)

பெண்மைத் திருவுருப்பெம்மா னுடம்பிற்பிறர்க்குணர்த்து ம்
உன்மைப்பொருளை யுலகுடையாளை யுணர்த்திலே ய
கண்மைக்குவளையிர்த் பரவாகக் கருணைகண்டு ம்
வண்மைக் கடலும் வறுமைக்குளாயநின்ற வன்னெஞ்சமே. (ருரு)

நெஞ்சக் குளையெங்ஙன் வைப்பே னுன்பாத நினைந்துபுல ன்
அஞ்சக்குளே பொன்றுக்கானுறுயில்லை யறிவுகொட்டே ன்
நஞ்சக்குளே நல்ல அன்னை வண்ணொளொந்தை நாணில் வுப்
பிஞ்சக்குளே சிவப்பூட்டிய தாட்டுணைப் பெண்கொடியே யிசு)

கொடியேன்மனமுங்குழைபெனுன்பேர்சொல்லிக்கூப் பிட்டி ன்
படியேனி னியெய்ப்படியிழைப்பென்யமன் பாசமவிட்ட ன்
அடியேன் விடுவிடேன் நப்போ தடிக்குமடியிற் றி
மிடியேனை யம்மவுலகேயெவ்வாறு விடுவிப்பையே... (ருச)

விடுபிரத்தவ நென்னடியா நென்றோடி விலக்குவையே ா
கொடுபோய் நரகித் குளிப்பாட்டு பொவென்று கூறுதவையே ா
அடுபோயின் குதலை வேனமனசெயுமாக்கினைக்கு ட்
படுபோதினென் சொல்லுவா யுலகேயுன் பார்க்கொ ள்தே. (ருஉ)

ஓழிவாய்த்தவம் விட்டுலையா ரென் னம்மையுலகடிய ி
விழிவாய்ப்படுஞ் சலி வெவ்வா யராவெள்ளிவெற்பறுப ட்
புழிவாய்ப்பகிரவாடத்தாயிரகோடி யடுக்குமுநீர் க்
குழிவாய்ப்புனலி ர்குலைவாய்க் கிடந்துகுழமுபினுமே... (ருக)

குழக்கன் றுலைய மலைப்பாரி சத்தித் குடியிருக்கு ம்
யழக்கன் திருவுருப்பாதசெய்தா ய்ததப்பா விகண்ணீ ி
உழக்கன் றுரியனொருகோட்டையுண்டு கண்ணோட்டைப ட்
அழக்கன் தியதுன்பத்திராய்கொ டுன்னடியார்க்கன்றியே... (ரும)

THE HISTORY OF THE

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

பாக்கியமாவ துலகேயுன் பங்கய பாதமெனு ம்
யோக்கிய வானென வோங்கிய வாழ்வென் றொருபிடியா ய்
வாக்கிய வேத வழிநட வாமன் மயங்கிமல ர்
தேக்கிய திவினைக் குள்ளே மனஞ்சென்று சிக்கியதே.....[எக]

தசுக்கென்ற கொங்கையுலகேமெல் லென்று சிவந்தபத த்
துக்கென்று வந்து தொழும்பு செய் வேனறந் தோற்ற வென்று ம்
பொக் கென்ற வாவிப் புலான்மீனுக் கேரிப் புனைமடைவாய்க்
கொக்கென்று நின்று குறிக்கின்ற தாற்றல் வெங்குற்றமொன்றேயு

ஒன்று மலச்சட மொன்பது பிறலவ் வொன்பதி னு
நின்று மலச்செடி நாறமெந் நேரமு நீர்விட்டனறை க்
கன்று துடைப்பினுந் திராது பாழ்த்த வருவருப் பி
தென்று தவிர்ப்ப துலகே நாக மிதினுந்நே... ..(எக)

நன்றாய் முடிந்த தடியேன் சரித்திர நான் செய்பி மை
ஒன்றா யிரமபதி னாயிர மாயொரு மீர்கவொ ரு
குன்றாய் முடிந்தது பொல்கை விரந்து குடியென்று போ ய்
நின்றா பொதுங்க வுலகே பொதிய நிழலுக்குளே.....[எஉ]

சிழலுங் குளிர்ச்சியு நீங்காப் பொருரை நெடுந்துறையா ள்
மழலும் பசித்தழ லாற்றுமென் னுததை யாதரித்தி ங்
குழலுங் கருத்து மிழைநுலைப் பாவிழைக்ககடுபெய்யு ன்
குழலும் பயிற்சியு மொன்று நன்றாமென்குணகதியே.(எக)

கடிகாட்டி யென்னைப் புரப்பாள் குணையுங் காட்டிநல் ல
மதிகாட்டி யுண்மை வழிகாட்டித் தனை வாளுருக்கு ச்
சதிகாட்டி யொக்கின் ருட்டிவித் தாளித் தனையுல க
விதிகாட்டிவித் ததைக்காட்டிப் பேறினி வேறில்லையே... (எச)

இல்லது முள்ளது நீயறிவாயுல கேவினைதா ன
வல்லது செய்யிது மற்றது நீயுன் மனம்பொறுத் து
நல்லது செய்வ துனக்கே புகழ்கொண்ட னுனுன்சித்த ம்
அல்லது பின்னை யடியே னுனாதென்ன வாவதுவே..... (எரு)

ஆவது மோர்பொரு ளாகா ததுமுன் கம்மமன்மெ ற்
சாவது மாறிச் சனிப்பது மூருஞ் சுகடமென்ன ப்
போவது மின்வதுமெல்லாமுன் சித்திரம் புன்மையன் ரு
நோவது மேழை யுகப்பதும் வேறு நவல்வதுமே[எசு]

வதுவைத் திருமுன்யிற் பரதரின் மேழம்மி வைத்ததன் மே ல்
விதுவைப்புனைதொங்கல் வேணிப்பிரான் வைத்த மென்மலர்தொ
ளதுவைப் பெனவெண்ணமாட்டாற்ற போர்க்கழுகாதிபுண்ணும்
பொதுவைப் பொருளென துலகையினாயிட்டுப் போற்றுவனே.

போற்றும் வணங்கு முலகனைத்தெனமைப் பொருப் பொருபால்
நாற்று நிரம்பி நடைகாவும் பாய்ந்து நறுங்கனிச்ச ரா
தாற்று வளங்கெழு தெம்மாக்களாநிழ் லுட்பொரு ளை
யாற்று நெடுந்துறை மேலிருப்பாள்செம்போனையத்தே. (எஅ)

ஆலையம் போதென்றிருந்தார் வணங்குலகம்மைய நா ன்
காலையம் போதும் பகற்போதும் பாணுக்கதிமுருகு... ..
மாலையம் போதுந் தொழுவே நெனைக்கிது மாத்திரமே
வேலையம் போதனுக் கென்பொருட் டாலில்லை வேலையுமே. (எஆ)

வேலை யெடுத்துப் பொருப்பெறிந் தோனம்மைமென்கமல ... க்
காலையெடுத்துக் கருத்துள் டைத்தேனில்லை கல்வியின்கொள் ...
மாலையெடுத்துப்பனையெனென் சொல்வதம் மாவவதி
யோலையெடுத்துப் புறப்படுங் கூற்றுக் குளையெடுத்தே. (அஅ)

எடுத்தபிறப்பிற் கதிபெறவேண்டி லெறிநிலாந் ர்
மடுத்தமுனிக்கு மணக்கோலங் காட்டி மலையமலை க்
கடுத்ததலத்தி லிருந்தாளெனம்மை யவளை வெம்மை
கொடுத்த பசிக்குயிர் வெம்பினோர் சென்று ரும்பிடுமே (அஆ)

கும்பத்தில் வந்தவன் போற்றும் காள்பொற் குழைதடிந் து
விம்பத்தி னின்று விளையாமங் கண்கள் விடக்குமர க்
கம் திருந்து வணங்காத பாவியைக் காத்து நல் ல
சம்பதது நல்லி யொழிப்ப தென்றோமனத தாபததையே (அஇ)

தாபிக்குஞ் செய்கை தருமுயிர் காக்குந் தகைமைநல்கு ம்
கோபிக்குந் தன்மை கொடுப்பிக்கு முதண்ட கோடியெல்லா ம்
நாபிகுஞ் வந்தவன் முன்னோரைக் கொண்டு நடப்பிக்கும் வான்
சோபிக்குங் கண்கொண்மிலகாளென்பாசந்துடைப்பிக்குமே(அஈ)

துடைத்தா யிலைவன் கலினோபை யெல்னைத் தொழும்புசெய்யப்
படைத்தா யிலைவந்து பார்த்தா யிலையுள்ளப் பள்ளத்தினி ட்
டடைத்தா யிலையுன் கருணைப் பாவகத்தை யைவலாவி ட்
டைடைத்தாயிலையுலகம் நன்று மென் னுயிர்ப்பயிரே. (அஊ)

பயிரிட்டு வேலி பிரிப்பவர் போலிந்தப் பார்த்தும் பிறவி க்
 குயிரிட்டு வாழ்வொளித் தாயுல கேபக ரோதியென்னை த்
 தயிரிட்ட காமபிடை மத்தினைப் போல்லைத் தான்மறிப்பே ன்
 அயிரிட்டவேலை புலகீன்ற நின்றிரு வாணையிட்டே. [அடு]

இட்டம் பிறிதிங் கிலையுலகே யெனக் கிந்திரா ன்
 பட்டம் பெறுவது பாரமன் நேதம் பதவியி லே
 நடட்டம் புயனையு மாற்றி விப்பாரன் னவிரிட்ட தே
 சட்டம் பலவுண் ணேப்போற்றப் பெற்றவர் தாட்டிகமே (அசு)

தாட்டா மரைதந் தருளுலகே பட்ட சஞ்சலங்க ள்
 கேட்டா ருருருவர் கேட்டே னினியென் கிலைசமெல்லா ம்
 பாட்டாலுனாசெயிற் பட்டோலை கோடிபற்றாததை யோ
 ரோட்டா யிரம்வரி திட்ட வல்லார் சற்றெழுதுவகே. [அஎ]

எழுதும் படியுமுருவேற்றும் போற்று மினச்சுரும்ப ன்
 கொழுதும் பரிமளக் கொந்தள நீளக்குயிலுலகா ள்
 முழுதுங்கருணை புரிவான் சன்னமு மோசனமா ம்
 பழுதுந் தவிருங் கெடுவீ ரொழுத்தோர் பதினஞ்சமே. (அஅ)

அஞ்சிக் திரிந்து பெரியோனாக் காணி லயர்ந்துகெட்டே ன்
 கஞ்சிக் கலைந்து கவலைப்பட்டேன் சதங் கைத்திருந்தா ட்
 பஞ்சிக்கிணங்கு மழியாக் கருணை பழுத்தவ ப
 ரஞ்சிப் பசும்பொனருட்பாவ நாசத் திருக்கவுமே. (அக)

இருக்குந் தலமிலை யோழுக்களாநிழ லெதையெல்லா ம்
 முருக்குங் கடவுண் முழுத்தீ யுடம்பையுன் மோகத்தினு ல்
 உருக்கும் படியங் கிருந்தாய் பொறுத்தது வோவிடிகி
 பருக்குங் குவிமுலை யாயுலகீன்றவுன் பச்சுடம்பே. (கஉ)

பச்சைப்படிவத்துலகே யிரண்டு படியுனக்கு ப்
 பிச்சைப் படிசெல்லுப்பெம்மா னைப்பது பேருலக ம்
 இச்சைப் படிக்குண்ண வென்றோ வெனக்கிலை யென்னிவிர்த க்
 கொச்சைப்படிதன் பொருட்டா லனக்குங் குறைப்படிபே (கக)

படிக்குங் கவிரின் பயனாகச் சொல்நீற் படுத்தி வி னை
 படிக்கும் படியென் முயற்சி கொண்டோ வணி மூச்செறி ய
 வெடிக்குந் தொடைமைக் குழலுலகே யென்று வேதமெல்லா ம்
 வடிக்கும் பெயரை யென்னுந் தழும்பெந் வழுத்துவனே (கஉ)

வழுத்த நீனைக்கிலன் மாதலகாளை யென்மண்டைவி டி
யெழுத்தை வெறுப்பதினி யேதுகண்ட தெல்லாம் பசிதது க்
கோழுத்த விடக்குட லால்வந்த பாவமோர் கோடி யென் னைக்
கழுத்தை முறிக்குஞ் சமைப்பார மெத்தக் கனக்கின்றதே. (கங்)

கனமுண்ட கூந்தலுலகேயுன் சன்னிதி காத்திருக் க
மனமுண்டு பாழ்த்த வறுமை யொட்டாது வலியச்செய்ய ம்
இனமுண்டு நீ கொடுபோய் நெடுந்தூர மிவனையங் கே
தனமுண்டு காணென்றது தேட்டதுவுந் நடையுண்டதே. (கக்)

உண்டார் கடல்விடந் தன்மண வாளரன் றுண்கையி லே
கண்டாளுலகம்மை கண்டததி லேமலர்க் கையைவைத்து க்
கொண்டாள் பிறகங் கமுதான தென்பது கொண்டிவட் கு
விண்டாலென் புன்கவி நன்கவி யாமென்று விண்டனனே. (கக்)

விண்டல நின்ற சரந்தால சந்தரசு வேதமு க
மண்டல முங்கை மலரொடுந் தொளில் வழிந்தரந் ந
குண்டலமும்பொலி வாலப் பீராய குமாரகதியாய் ச
செண்டலர் சென்கை யுலகாளென் னுவிற்சிறந்தனளே. (கக்)

சிறப்பார் சிறப்பி னுலகாளயயவர் சிந்தைக்கென்ன ம்
பிறப்பார் பிறப்பும் பெறுவார் தவமுமப் பேறுதப் பி
இறப்பா ரிறப்பு மிறவாமை வேண்டுமென்றில்லறத்தை த்
துறப்பார் துறப்பு நகைக்கிட மானவித் தொண்டனுக்கே. (கக்)

தொண்டைக் கனிவிள்ள வள்ளுகிர் வினைதுழாவ நெ ன்
கொண்டச் சொருக்குப் புறந்தாழ் வேலைக் குழைந்தவ ம்
சண்டைக் கயலுஞ் சிவப்பேற மாதந்தி சாமனையா ம்
பண்டைப் படிவத் துலகாளிருள்வந்து பாலிக்குமே. (கக்)

மாலான வேலையிற் சிந்தாமணிமண்ட பத்தின் மறை
நாலான பீடத்தை ஞானந்த மாயநூ ஞாயிறுபோ ல்
மாலான தேவர்கள் காலான மஞ்ஞது வந்திருக்கு ம்
மேலான வாழ்வையுங் கண்டேன் பொருளைக்கு மேல்புறத்தே ம்

மேலைக் கடவுளிடப் பாகமுந்துள் ளு வெள்ளை வி
மலைப் பொதிய வணச்சாரலு நின்ற வண்ணமுந் தா ட்
காலைக் கமலமுங் கல்யாண விக்ரக கார்த்தியைப் பி ன்
னோலைக் குழையுங் குழற்காடும் வாழி யுலகம்மையே. (கக்)

உலகம்மை கலித்துறையந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.